

Ordre de Culte 9è Diumenge després de Pentecosta 21-7-2024

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Himne: A vós, o Déu, donem l'honor (16 CG)

Música: Dels corals luterans, 1524; Lletra: Benjamí Planes

Crida a la lloança: Salm 89, 21-38

Himne: Obriu la porta i el portal (29 CG)

Música: Georg Weissenel; Lletra: M. E. Vidal

Lectures bíbliques:

2 Samuel 7, 1-14a

Efesis 2, 11-22

Himne: Ni oriente ni occidente hay (412 HC)

Música: Alexander R. Reinagle;

Lletra: John Oxenham, tr. Juanita R. de Balloch

Proclamació de la Paraula

Pregària per la il·luminació

Marc 6, 30-34.53-56

Interludi musical

Resposta a la Paraula

Himne: Ben a prop vostre, a prop de vós (53 CG)

Música: C. H. Morris; Lletra: Antoni Almudèvar

Vida comunitària:

Ofrenes

(Interludi)

Anuncis

Doxologia: Canto amb l'ànima

Música: Brian Houston; Lletra: Elies Cortès

Benedicció

Postludi

Litúrgia i Proclamació de la Paraula:

Marta López Ballalta

Música: David Melenchón

Lectures: Elisabeth Cortès

Diaques: Esther Rió i Anna Plantada

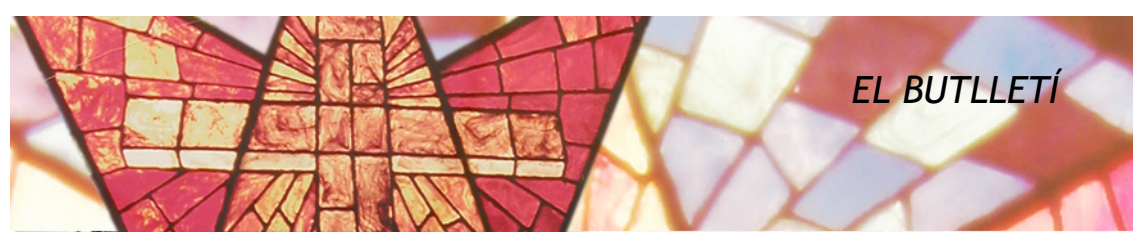
Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1937 de 21 de juliol de 2024

Sobre el Pecat

En segons quins àmbits parlar avui en dia de pecat pot provocar, en el millor dels casos, un somriure burleta. La paraula pecat sona avui en dia estranya i llunyana. El pecat és un concepte que ha influït molt en el cristianisme. De vegades massa. La base de les societats judeocristianes s'ha construït sobre el concepte de pecat. La comunitat jueva, assentada sobre la llei, ha basat la seva convivència sobre el compliment o la transgressió de la llei. Les comunitats cristianes, tot i que Pau ens diu que la llei no té cap autoritat sobre nosaltres, també estan influïdes pel pecat i massa sovint l'església ha utilitzat el pecat per controlar les persones. De fet, una de les causes principals de l'aparició del protestantisme és el tractament que l'església feia del pecat. Pel protestantisme la salvació no consisteix a haver fet prou bones obres per redimir els pecats comesos sinó en la fe. Però, tot i la doctrina de la justificació per la fe, en les societats protestants el concepte de pecat també ha marcat molt a les persones. El fet de ser responsable de les pròpies accions davant de Déu ha condicionat molt el comportament del creient protestant.

El pecat ha tingut un efecte molt perniciosos en les societats. L'efecte d'assenyalar al pecador, el de murmurar, el de menystenir, el de discriminar, el d'excloure i excomunicar al pecador ha tingut com a resultat una societat hipòcrita i falsa. De poc han servit les paraules de Jesús quan exhortava a no jutjar per no ser jutjats. Una societat basada més en el pecat que en el perdó és la causa del sorgiment de què anomenem despectivament els beats o els puritans, que són aquelles persones que miren i procuren no fer cap acció que es pugui considerar pecat, que procuren que se sàpiga a tort i a dret el seu bon comportament, orgullosos d'ells mateixos, que s'han guanyat la salvació pels seus propis mèrits i que són els primers a assenyalar amb el dit qualsevol error d'algué per poder exhibir amb més orgull si cal el seu comportament sense màcula.

Però considerar el pecat com una llista d'accions que considerem dolentes és simplificar el concepte. Suposem que en una escola entra un individu amb un fusell semiautomàtic i comença a disparar als alumnes i professors sense discriminar a ningú. El guàrdia de seguretat, davant la

gravetat dels fets, mata amb la seva pistola reglamentària a l'individu en qüestió. El cinquè manament de la llei de Moisès ens diu com un principi categòric ineludible: No mataràs. Però la realitat és que les opinions sobre el fet pot tenir diverses opinions, alguns diran que el guàrdia ha fet el que havia de fer, altres diran que hauria d'haver evitat la mort de l'individu intentant disparar a les cames. Sigui com sigui, el bé i el mal són conceptes subjectius. Una mateixa acció pot ser considerada virtuosa o viciada en funció de la persona. No és l'acció en si el que determina la qualitat bondat d'aquesta sinó la consciència de cadascú. Pensem en qüestions tan controvertides com la interrupció voluntària de l'embaràs, o l'eutanàsia, emetre un judici condemnatori o d'aprovació és una qüestió de consciència que cadascú ha de resoldre.

I doncs, si no considerem el pecat com un conjunt d'accions, què és el pecat? El pecat és la renúncia a llibertat. Podem considerar dos tipus de llibertat: la llibertat externa, que ve limitada per les lleis del país i la llibertat interna que ve determinada per la nostra consciència, per les nostres fílies i per les nostres fòbies. Suposem una persona que és intolerant al gluten, aquesta persona sap que, si pren gluten, li farà mal. Entra en un restaurant i a la carta hi ha dues opcions: verdura i pizza. Sap que la pizza porta gluten, però és tan bona! I la verdura tan trista! Decideix finalment sucumbir a la temptació i demana pizza i després d'una estona es troba fatal. L'acte de demanar pizza no ha sigut un acte de llibertat sinó de debilitat. Hi ha forces dins nostre que no ens permeten ser lliures. Perquè la llibertat és seguir la veu de la teva consciència: fer els que has de fer. La frase menys llibertària que conec és: Jo faig el que em dona la gana.

Ser lliure no és fàcil. Com diu l'apòstol Pau

Quan estàvem a mercè dels desigs terrenals, les passions que duen al pecat, desvetllades per la Llei, actuaven en els membres del nostre cos i ens feien donar fruits que porten a la mort. (Rm 7, 5).

Renunciar a la nostra llibertat ens porta a la mort de l'esperit. Tot el que s'oposa a la nostra consciència i a la nostra voluntat entra en la nostra vida de manera subtil, ple de justificacions i farcit d'autoenganys que van apaivagant la veu de la nostra consciència fins a emmudir-la. Quan la nostra consciència ja no ens acusa, quan els remordiments desapareixen, quan ja trobem totalment normal la nostra actitud, quan ja no ens cal justificar-nos, quan ens és totalment indiferent, és quan matem el nostre esperit. Però matar l'esperit no és gratuït, ens converteix en personatges cíncics, insensibles i plens d'autoodi. Per tant, ser lliure és estimar-se.

Però fins i tot quan hem emmudit la consciència, quan hem matat l'esperit, sempre queda l'esperança, què és l'única cosa que va quedar dins la capsa de Pandora després de disseminar tots els mals pel món. Sempre queda l'esperança que qualsevol dia el nostre esperit, el nostre jo més íntim pot ressuscitar de la indiferència i clamar, com la paràbola del fill pròdig:

Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu. (Lc 15, 21)

El pare en sentir això preparà un gran banquet i respongué al germà gran que estava contrariat pel fer que li fes un banquet:

Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que és meu és teu. Però calia celebrar-ho i alegrar-se, perquè aquest germà teu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat.

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

CISTELLA SOLIDÀRIA

Aquest diumenge tornem a tenir aquí al Wolfgang i tornarem a anar de compres per omplir les prestatgeries del "Chiringuito". Després d'una setmana per carregar les piles, el nostre germà i tot el seu equip tornaran a estar a disposició de tot aquell que truqui a la seva porta. Ens segueix arribant tot l'agraïment de part d'ells i nosaltres estem agraïts per poder donar un cop demà.....Estem molt agraïts a tots/es vosaltres, perquè mai, mai hem hagut que dir "no podem". Gràcies per la vostra generositat i també gràcies a Déu per utilitzar-nos en aquesta tasca....no deixem de pregar per ells.

Tenim un altre tema, la noia es diu Marga, té filles i netes petites i viu un entrebanc complicat. A través del Wolfgang hem fet una compra de 50 euros per ajudar-la. No us oblideu de pregar per ella i la seva família. MOLTES GRÀCIES

CANAL YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a l'adreça a al web de l'església: www.esglesiatallers.org

AGENDA

- El proper consell d'església serà el diumenge 28 de juliol, a les 8:30h.
- Del 13 al 18 d'agost la nostra pastora estarà participant a la 22è Assemblea de la Conferència Mundial Metodista, a Gothenburg (Suècia).